

گزارش خبری

شايع‌ترين سرطان‌ها در زنان و مردان ايراني

ايسنا:مدیر کل مرکز مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت با اشاره به آخرین وضعیت بروز سرطان‌ها در ایران و دنیا، گفت: براساس آمار کشوری، پیش‌بینی می‌شود در کمتر از دو دهه آینده تعداد موارد جدید این بیماری در کشور دو برابر شود؛ این در حالی است که خوشبختانه بین ۳۰ تا ۵۰ درصد از سرطان‌ها با اجتناب از عوامل خطر و اجرای استراتژی‌های پیشگیرانه قابل پیشگیری هستند.

دکتر جعفر جندقی، با بیان اینکه سرطان نته‌ها یک چالش پزشکی، بلکه یک مسئله اجتماعی است، اظهار کرد: درمان و همچنین پیشگیری از سرطان، نیازمند همراهی تمام افراد از مسئولان تا خانواده‌ها و از متخصصان تا تک تک مردم است. با اصلاح سبک زندگی، توجه به تغذیه سالم، پرهیز از عوامل خطرزا مانند دخانیات و الکل و همچنین مراجعه منظم به مراکز غربالگری می‌توان گام‌های بزرگی در کاهش ابتلا به این بیماری و همچنین بهبود نتایج درمان برداشت.

او گفت: وزارت بهداشت با تمام توان در تلاش است با «توسعه زیرساخت‌های بهداشتی»، «افزایش دسترسی به خدمات پیشگیری و درمانی» و «تقویت برنامه‌های آموزشی، اطلاع‌رسانی و پژوهشی» در مسیر مبارزه با سرطان گام بردارد. به طور قطع، بدون مشارکت فعالانه مردم، این تلاش‌ها به نتیجه مطلوب نمی‌رسد.

سرطان: از مهم‌ترین چالش‌های بهداشتی جهان

مدیر کل دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت با بیان اینکه سرطان از مهم‌ترین چالش‌های بهداشتی در سراسر جهان است، گفت: روند بروز سرطان در بسیاری از کشورها از جمله ایران رو به افزایش است. «داشتن اطلاعات دقیق درباره بروز انواع سرطان‌ها»، «پراکندگی جغرافیایی»، «عوامل خطر» و «میزان مرگ‌ومیر سرطان» برای مقابله مؤثر با این بیماری امری ضروری است. این‌ا اطلاعات به متخصصان کمک می‌کند تا الگوهای بیماری را شناسایی کرده و عوامل خطر را بهتر درک کنند. به طور مثال، اگر نوع خاصی از یک سرطان در منطقه‌ای خاص افزایش چشمگیری داشته باشد، می‌توان علت‌های محیطی، ژنتیکی یا سبک زندگی مرتبط را بررسی و اقدامات پیشگیرانه مانند برنامه‌های غربالگری و آگاهی‌بخشی عمومی را اجرا کرد.

وضعیت سرطان در ۲۵ سال آینده

جندقی با بیان اینکه حدود ۲۰ میلیون مورد جدید سرطان در سال ۲۰۲۲ در دنیا گزارش شده، افزود: همچنین حدود ۱۰ میلیون مرگ ناشی از سرطان در این سال ثبت شده است. آمارهای جهانی بیانگر این است که یک نفر از هر پنج نفر طی زندگی خود به سرطان مبتلا می‌شوند. هر ساله، حدود ۴۰۰ هزار کودک در دنیا (روزانه هزارو ۱۰۰ مورد) به سرطان مبتلا می‌شوند. پیش‌بینی شده که تا ۲۵ سال آینده بیش از ۳۵ میلیون مورد جدید سرطان سالانه رخ دهد که بیانگر افزایش ۷۷درصدی این بیماری نسبت به سال ۲۰۲۲ است.

عوامل مؤثر بر مرگ‌ومیر ناشی از سرطان

مدیر کل دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت دربارۀ مرگ‌ومیرهای ناشی از سرطان اظهار کرد: حدود یک‌سوم مرگ‌ومیرهای ناشی از سرطان‌ها در دنیا به دلیل مصرف دخانیات، شاخص توده بدنی بالا، مصرف الکل، مصرف کم میوه و سبزیجات و عدم فعالیت بدنی است. علاوه‌بر این موارد، آلودگی هوا یک عامل خطر مهم برای سرطان ریه به حساب می‌آید.

وضعیت سرطان در ایران

جندقی درباره آخرین وضعیت سرطان در کشور خاطرنشان کرد: براساس آخرین گزارش رسمی منتشرشده، تعداد موارد جدید سرطان‌ها ۱۴۱هزارو ۶۴۱ مورد در سال بوده که از این تعداد، ۶۹ هزارو ۶۶ نفر زن و ۷۲ هزارو ۵۷۵ نفر نر مرد بوده‌اند. حدود ۳۹۰ مورد جدید سرطان روزانه در کشور شناسایی می‌شود که در زنان و مردان به ترتیب ۱۹۱ و ۱۹۹ مورد است. در واقع در ۱۰۰ هزار نفر جمعیت ایرانی، سالانه حدود ۱۷۳ مورد ابتلای جدید به این بیماری در کشور شناسایی می‌شود که این عدد برای زنان اندکی کمتر و ۱۷۱ و ۱۰۰ هزار و مردان نیز اندکی بالاتر با ۱۷۵ در هر ۱۰۰ هزار نفر است.

او ادامه داد: براساس آمار کشوری، پیش‌بینی می‌شود در کمتر از دو دهه آینده تعداد موارد جدید این بیماری در کشور دو برابر شود. خوشبختانه بین ۳۰ تا ۵۰ درصد از سرطان‌ها با اجتناب از عوامل خطر و اجرای استراتژی‌های پیشگیرانه قابل پیشگیری هستند.

شايع‌ترين سرطان‌ها در ايران

مدیر کل دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت درباره شايع‌ترین سرطان‌ها در کشور توضیح داد: بر اساس آخرین آمار منتشرشده، سرطان‌های پستان، پروستات، کولورکتال، پوست (غیر ملانوما) و معده شايع‌ترین سرطان‌ها در کل جمعیت کشور هستند. در عین حال نیز تأکید می‌شود که تشخیص زود‌هنگام از طریق برنامه‌های غربالگری، کلید اصلی در کنترل این بیماری است.

او درباره شايع‌ترین سرطان‌های مردان و زنان گفت: سرطان‌های پروستات، پوست (غیرملانوما)، معده، کولورکتال و مثانه شايع‌ترین سرطان‌های مردان و همچنین سرطان‌های پستان، تیروئید، کولورکتال، پوست (غیر ملانوما) و معده نیز شايع‌ترین سرطان‌های زنان هستند.

میزان مرگ‌ومیر ناشی از سرطان در سال ۲۰۲۰

جندقی درباره میزان مرگ‌ومیر ناشی از سرطان در جهان گفت: سرطان‌ها، پس از بیماری‌های قلبی عروقی، بیشترین میزان مرگ‌ومیرهای ناشی از بیماری‌های غیرواگیر را به خود اختصاص داده‌اند. سال ۲۰۲۰، حدود ۱۰ میلیون نفر در دنیا جان خود را به دلیل ابتلا به این بیماری از دست داده‌اند. به عبارت دیگر، تقریباً یک مرگ از هر شش مرگ در سال ۲۰۲۰ به دلیل سرطان است. او درباره نقش ریسک‌فاکتورها در مرگ‌ومیر ناشی از سرطان گفت: استعمال دخانیات، عدم تحرک بدنی، استفاده از الکل، رژیم غذایی نام سالم و آلودگی هوا خطر مرگ ناشی از این بیماری را افزایش می‌دهد. تقریباً ۷۰ درصد از مرگ‌ومیرهای ناشی از سرطان در کشورهای کم‌درآمد و با درآمد متوسط رخ می‌دهد. شايع‌ترین علل مرگ ناشی از سرطان طی سال ۲۰۲۰ در دنیا به دلیل سرطان ریه است. همچنین ریه، سرطان پوسد از سرطان‌های بزرگ و معقد در جایگاه بعدی قرار دارند. ظهور مجدد سرطان ریه به عنوان شايع‌ترین سرطان، شاید به مصرف مداوم تنباکو در آسیا مربوط می‌شود.

مدیر کل دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت با بیان اینکه سالانه ۷۹ هزار نفر جان خود را به دلیل سرطان در کشور از دست می‌دهند، گفت: مرگ سالانه ۷۹ هزار نفر معادل ۲۱۶ نفر در معادل ۱۵ سال آینده بیش از دو برابر شود. تعداد موارد مرگ ناشی از سرطان در ایران تا ۱۵ سال آینده بیش از دو برابر شود. مطالعه موارد مرگ در کشور نشان داده که حدود ۱۲ درصد از علل مرگ در کشور به دلیل نئوپلاسم‌های بدخیم رخ داده و مرگ ناشی از سرطان معده جزء ۱۰ علت اول مرگ در ایران است.

در نشست انجمن ایرانی تاریخ اجتماعی علم و فناوری مطرح شد

وفاق مسئله همیشه ایران بود

واژه «وفاق» چند وقتی است که کلیدواژه رئیس‌جمهور در سخنرانی‌های مختلفش شده است. مسعود پزشکیان بر این باور است که وفاق ملی و استفاده از نظرات کارشناسان می‌تواند به حل مشکلات کشور و بهبود وضعیت زندگی مردم کمک کند. دراین‌میان برخی از فعالان سیاسی هم با این نظر رئیس‌دولت موافق‌اند و می‌گویند با برگزاری نشست‌های تخصصی می‌توان راهکارهایی علمی و عملی برای حل مشکلات کشور داشت. تا امروز هم درباره وفاق و شرایط ایجاد وفاق در کشور فعالان اجتماعی نشست‌های مختلفی برگزار کردند. آنها معتقدند در شرایط فعلی ایران، وفاق ملی به معنای ایجاد همدلی و اتحاد میان گروه‌های مختلف جامعه برای حل مشکلات و چالش‌های پیش‌روی کشور است. این مفهوم در شرایطی که جامعه با مسائل گوناگونی ازجمله مشکلات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی روبه‌رو است، اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. درباره این موضوع انجمن ایرانی تاریخ اجتماعی علم و فناوری سلسله نشست‌هایی را برگزار کرد. شنبه عصر در خانه اندیشمندان علوم انسانی نشستی با عنوان «امکان و امتناع وفاق به‌منابه یک مسئله تاریخی» برگزار شد. صاحب‌نظران و کارشناسان موضوع وفاق را به لحاظ تاریخی، اقتصادی و اجتماعی بررسی کردند.

وفاق مسئله همیشه ایران بود

مسئله وفاق با عناوین مشابهش در مجموع برای رسیدن به یک فهم مشترک، موضوعی است که به عرصه رسمی سیاست منحصر نمی‌شود، بلکه ابعاد گسترده اجتماعی، تاریخی، فرهنگی و اقتصادی دارد. این موضوعی بود که هادی خانیکی، استاد دانشگاه علامه طباطبایی، به آن اشاره کرد و گفت: از سال‌ها پیش نته‌ها بعد از انقلاب، بلکه حتی پیش از انقلاب هم موضوع وفاق با نام‌های دیگری مطرح بود و در انتخابات ریاست‌جمهوری امسال این موضوع از سوی دکتر پزشکیان مطرح شد و نام دولت چهاردهم نیز برگرفته از همین موضوع است. وفاق اشتراک مفهومی و اشتراک واژگانی با مسائل تاریخی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی به وجود آورد. طبیعتاً وقتی یک مسئله تاریخی، مسئله اجتماعی و مسئله مدنی به عرصه سیاست نزدیک می‌شود، فرصت‌ها و تهدیدهایی به وجود می‌آورد. مسئله وفاق وقتی به مشارکت گذاشته می‌شود، در دو سطح حکمرانی و کنش مدنی، سیاسی و اجتماعی، تهدیدی که به وجود می‌آورد، این است که میزان موفقیت‌ها یا کامیابی‌ها در حوزه سیاست بررسی می‌شود. او تأکید کرد: طبیعتاً موضوع وفاق برای جامعه عمیق شده است و ما هم انتظاری نداریم که این کلمات یا این مقوله‌ها راه‌حل سریع برای جامعه یا کشور باشد. دوستانی در این نشست هستند که به ابعاد وفاق خواهند پرداخت. ما می‌دانیم که مسئله ورود به وفاق یک مسئله آرام، تدریجی و با نتایج درازمدت‌تری خواهد بود. او اظهار کرد: خودم از منظر توسعه معمولاً به مسائل نگاه می‌کنم و متوجه شدم که در فرایند توسعه در ایران اقدامات به دلیل انباشت مطالبات، انباشت خواسته‌ها، انتظارات، اقداماتی شتاب‌زده است؛ یعنی توقع داریم که به هر موضوع تاریخی که می‌پردازیم، خیلی سریع و عاجل به آن برسیم.

در وفاق از اولویت‌ها حرف نزنیم

سمیه توحیدلو، عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، در این نشست موضوع وفاق را از نگاه جامعه‌شناسی اقتصاد بررسی کرد و گفت: قضیه این است که درواقع وفاق به‌عنوان یک استراتژی ازجمله مسائلی است که می‌تواند بازتولید ظلم کند. به این معنی که دسترسی به توسعه در جامعه ما محدود است و در جامعه ذی‌نفعانی وجود دارند که از طریق رانت یا دسترسی به بخش‌های زیادی از فضاهای سیاسی و اقتصادی می‌توانند دور میز بنشینند. اگر وفاق یک استراتژی باشد، کسانی که دور این میز نمی‌نشینند، بسیار زیاد خواهند بود. بنابراین وفاق به‌عنوان استراتژی در نهایت پیامد بازتولید ظلم به گروه‌های بی‌صدا و گروه‌هایی است که امکان رانت و امکان دور میز نشستن را ندارند. وفاق به‌عنوان یک هدف شاید معنادار باشد، یعنی چه؟ یعنی گفت‌وگو بر سر یک موضوع مشخص، یک اولویت مشخص. در دنیا هم وفاق معنادار است.

او تأکید کرد: به جنگ جهانی دوم اگر برگردیم، شکل‌گیری بسیاری از نهادهای اقتصادی یا نهادهای توسعه‌ای از پس پیدایش یک مسئله ایجاد شده است. برای حل این مسئله کشورهایی دور هم نشست‌ه‌اند و به یک راه‌حل توافقی رسیده‌اند. همین الان درباره موضوعات اقلیم یا محیط زیست یکی از مهم‌ترین روشا‌ها برای اینکه بتوانند محیط زیست را پیش ببرند، همین گفت‌وگوهای اجماع‌محور کشورهاست. یکی از نمونه‌های موفقی که همیشه از اجماع جهانی یاد می‌شود، اجماعی است که ذیل آن درواقع بعد از جنگ جهانی دوم درسال ۱۹۴۴ برای شکل‌گیری صندوق توسعه ملی و بخشی از بانک جهانی شکل گرفت.

یعنی ۴۴ کشور متحد می‌آیند و برای اینکه وضعیت اقتصادی‌شان آشفته‌تر نشود، در

کنفرانسی کنار همدیگر می‌نشینند و به یک توافق جمعی می‌رسند که این توافق جمعی، توافقی ماندگار می‌شود. در وفاق، ساختارهای اجتماعی بسیار مهم است. صرفاً گروه‌ها نیستند، یعنی حرف‌هایی را که شاید نورت و وین گاست و اینها در کتاب‌های جدیدشان در مدل‌های جدید نهادگرایی می‌زنند، میان انواع حکومت‌ها می‌بینم و بعد می‌گویند ببینید در جوامعی که دسترسی محدود است، قدرت و منابع در کنترل قدرت یا همان خشونت در دست ذی‌نفعان محدودی است.

توحیدلو تأکید کرد: وقتی که از تغییرات حرف می‌زنیم، افراد قرار است بنشینند و درباره اولویت‌هایشان حرف بزنند. خوب در اینجا نهادها بسیار مهم می‌شود. هم نهادهای رسمی و هم نهادهای غیررسمی مهم هستند. ما در هرگونه تغییری و در هرگونه طیِ طرقی کاملاً چسبیده به مسیر عمل می‌کنیم. این خودش یکی از موضوعاتی است که نهادگراها می‌گویند؛ یعنی ممکن است ما به نتیجه‌ای برسیم ولی به دلیل باورهایی که به لحاظ نهادی داریم یا به دلیل شرایطی که کشورهای خارجی تحریم و جنک و امثالهم بر ما تحمیل می‌کنند یا به دلیل هر چیز دیگری که در ذیل این نهادها هست و در گذشته تاریخی ماست، نمی‌توانیم کنار هم بنشینیم و اگر اجماعی صورت بگیرد، اجماع موقت است.

او اظهار کرد: به لحاظ تاریخی مهم است که وفاق را نه یک آرمان انزاعی، بلکه پروژه‌ای که قرار است سیاست‌های خرد حکومت در کنارش تدوین شود، ببینیم؛ یعنی درواقع سیاست‌های اقتصادی حکومت یا اجتماعی حکومت اعم از توزیع منابع یا برنامه‌های توسعه قرار است از طریق وفاق صورت بگیرد. ما باید وفاق و گفتمان گفتمان‌های عدالت‌خواهی را در کنار همدیگر ببینیم. چون همه می‌گویند که وفاق یک پیش‌شرطی دارد که آن پیش‌شرط عدالت و رفع تبعیض است. یعنی هیچ‌وقت وفاقی صورت نمی‌گیرد، اگر صدایی شنیده نشود. بنابراین وفاق را کنار هم گذاشتن گفتمان‌های عدالت‌خواهی ببینیم با ساختارهای گفت‌وگویی را برای موضوعات مختلف ببینیم.

او گفت: چنین شرایطی باعث می‌شود ما انواع وفاق را داشته باشیم. در تاریخ اگر نگاه کنیم ما وفاق‌های کنذرا داریم؛ یعنی ائتلاف‌های موقت ساخته می‌شود و بعد از مدتی این ائتلاف از بین می‌رود. نمونه‌اش مثلاً جنبش تنباکو است. جنبش تنباکو که در ۱۲۷۰ و قبل از مشروطه اتفاق افتاد. جنبشی که اتحاد موقت بازاریان و روحانیون و روشنفکران را به وجود آورد. دلیلش اقتصادی و سیاسی بود. وفاقی موقت شکل می‌گیرد، یک اتفاقی می‌افتد، یک قراردادی ملغا می‌شود و بعد از آن از بین می‌رود.

توحیدلو به موضوع مهم دیگری درباره وفاق اشاره کرد و گفت: نکته بعدی ارزیابی مداوم و دائمی تأثیر سیاست‌های مختلف بر گروه‌های مختلف است. این چنین نباشد که استاد جامعه‌شناسی ما دسترسی به برش‌های آماری به‌روز نداشته باشد، در شرایطی که می‌دانیم این اقدامات هزینه بالایی برای دولت دارد. این اطلاعات در اختیار جامعه‌شناسان نیست، اما در دسترس کسانی است که از آن بهره خاصی نمی‌برند.

وفاق مسئله تاریخی است

محمدعلی اکبری، استاد دانشگاه شهید بهشتی، به موضوع تاریخی وفاق اشاره کرد و گفت: «مورخان به لحاظ عرفی و در سنت خودشان علی‌العموم موضوع کارشان را مطالعه رخداها و پدیده‌ها در دوره‌های تاریخی می‌دانند. اما من معتقدم وظیفه امروز مورخان، گفتن تاریخی از مسئله است. او اظهار کرد: وفاق در تلقی‌ای که من دارم، دقیقاً نوعی زیستن در جهان مدرن است و مرز میان این زیستن با آنچه ما زیستن در جهان قدمایی می‌دانیم، باید در این بحث روشن باشد. بحث وفاق ناظر به اشکال مختلف زیستن در جهان‌های پیشامدرن نیست، بلکه ناظر به زیستن در جهان مدرن است، چه زیستن در متروپل و چه زیستن در بییرامون و جهان‌های دیگری که ما را با جهان مدرن ارتباط می‌دهد. از این جهت است که این موضوع گفت‌وگو ماست. وقتی تمام عرصه تاریخی را دربر بگیرد یعنی هر نوع زیستن اجتماعی یا شیوه زیستن اجتماعی یا سوبه‌ای از زیستن اجتماعی را در همه جوامع در همه ادوار تاریخی در بر می‌گیرد. این درواقع نوعی انحلال معناست و نوعی به‌اصطلاح بسیط‌کردن معناست در حد و اندازه‌ای که امکان فهم و گفت‌وگو را از ما باز می‌ستاند. به این خاطر می‌گویم در تلقی‌ای که بنده دارم، فارغ از اینکه چه محتوایی را فعلاً برایش قائل هستیم، گفت‌وگو درباره موضوعی به نام وفاق، گفت‌وگو درباره جهان مدرن است و پدیده‌های جدیدی که برای اینها پیشامد محیط زیست را پیش ببرند، همین و اختلاف منافع است. مسئله‌ای که گویی وفاق قرار است به آن پاسخ دهد، در جهان مدرن این است که چگونه می‌توان جامعه‌ای ساخت یا داشت که تفاوت‌ها، اختلاف‌ها، تعارض‌ها و اختلاف منافع به‌عنوان یک امر وجودی در این جامعه مورد پذیرش قرار گیرد و درعین‌حال ما می‌خواهیم جامعه‌ای هم‌زیست داشته باشیم.

بررسی معضلات مجتمع پردازش و بازیافت زباله آرادکوه

هزینه ۳۰۰ میلیارد تومانی برای احداث شهرک بازیافت پسماند

عدم پرداخت عوارض آلایندگی از سوی آرادکوه

ايسنا:در جلسه ویژه بررسی مشکلات زیست محیطی و

مدیریت پسماند مجتمع پردازش و بازیافت زباله آرادکوه، معضلات این مجتمع از جمله آلودگی هوا، گازهای گلخانه‌ای، شیرابه، انتقال زباله از شهرهای دیگر و عدم پرداخت عوارض آلایندگی مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

برگزاری جلسه ویژه رفع مشکلات آرادکوه

این جلسه به دستور استاندار تهران با حضور محسن قضاتلو، مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران، زهره عبادتی، معاون محیط زیست انسانی اداره کل محیط زیست استان تهران، فاطمه اکبرپور، رئیس اداره مدیریت زیست‌محیطی آب، خاک و پسماند محیط زیست اسان تهران و محمد رستگاری، رئیس اداره حفاظت محیط زیست شهرستان ری در محل مجتمع آرادکوه برگزار شد.

مشکلات زیست‌محیطی آرادکوه

زهره عبادتی، معاون محیط زیست انسانی اداره کل محیط زیست استان تهران، در این نشست اظهار کرد:

«مشکلات زیست‌محیطی آرادکوه کاملاً شناخته‌شده است و نیاز به توضیح ندارد. این معضلات به‌دغدغه‌ای جدی برای مردم منطقه تبدیل شده‌اند. به همین دلیل یک تیم تخصصی برای بررسی و رفع این مشکلات تشکیل شده است که امیدواریم بتواند در رفع این چالش‌ها نقش مؤثری ایفا کند».

نگاه

پارتی بازی و تضاد قدرت

دکتر حسن خلیل خلیلی

حقوق‌دان و وکیل دادگستری

پارتی‌بازی به معنای اعطای امتیازات ویژه و بی‌عدالتی به افراد خاص به دلیل غیرمربط‌ب‌باشستگی و توانایی‌های واقعی آنهاست. این مسئله که یک پدیده رایج در بسیاری از نظام‌های سیاسی و سازمان‌هاست، می‌تواند به شکل‌های مختلفی مانند استخدام‌های نامناسب، ترفیعات ناعادلانه و تخصیص منابع به نفع افراد خاص ظاهر شود. در نگاه اول، این نوع تصمیم‌گیری‌ها ممکن است قدرت و برتری کوتاهمدتی را برای افراد یا جناح‌های سیاسی به همراه داشته باشد، اما در بلندمدت پتانسیل‌های مخرب فراوانی دارد که می‌تواند نتایج زیان‌باری بر ساختار و پایداری نظام‌های سیاسی و سازمانی به‌همراه داشته باشد.

اثرات بلندمدت منفی

اما در بلندمدت، پارتی‌بازی دارای اثرات منفی جدی است.

۱) کاهش کیفیت نیروی انسانی و جذب افراد ضعیف‌تر

زمانی که امتیازات براساس شایستگی و توانایی افراد اعطا نشود، با گذشت زمان، افراد با توانایی‌ها و شایستگی‌های بالا از مسیر پیشرفت خارج شده و فرصت‌های بیشتری به افراد کم‌تجربه و کمتر شایسته داده می‌شود. در نتیجه، افراد با توانایی‌های پایین‌تر جایگزین افراد توانمندتر می‌شوند. این امر می‌تواند به کاهش کیفیت نیروی انسانی و عملکرد پایین‌تر منجر شود و در نهایت، باعث کاهش بهره‌وری و نوآوری در سازمان‌ها و نظام سیاسی می‌شود.

۲) حذف افراد توانمند

افرادی که شایستگی و توان لازم برای ارتقا را دارند، ممکن است به دلیل دسترسی نداشتن به فرصت‌های مساوی احساس ناامیدی کنند و در نتیجه از سیستم خارج شوند یا به حاشیه رانده شوند.

۳) افزایش نارضایتی و مهاجرت نخبگان

افراد با شایستگی بالا که از فرصت‌های برابر محروم می‌شوند، ممکن است برای یافتن محیط‌های کاری عادلانه‌تر تصمیم به مهاجرت بگیرند. این مهاجرت نخبگان می‌تواند باعث کاهش توان رقابتی و کاهش نوآوری در جامعه شود.

۴) تضعیف اعتماد عمومی

هنگامی که مردم احساس کنند عدالت رعایت نمی‌شود و شایستگی معیار تصمیم‌گیری نیست، اعتماد عمومی به نظام و نهادهها کاهش می‌یابد. این نبود اعتماد می‌تواند به بی‌ثباتی اجتماعی و سیاسی منجر شود.

مخرب مقابله با پارتی‌بازی و کاهش اثرات برای آن، می‌توان اقدامات زیر را اجرا کرد:

۱) ایجاد و نظارت بر سیستم‌های شایسته‌سالاری

ایجاد مکانیسم‌های ارزیابی دقیق و منصفانه که تکیه بر مهارت و توانایی‌های واقعی افراد دارند.

۲) اجرای قوانین و مقررات شفاف و حسابرسی

وجود قوانین شفاف و نظارت دقیق می‌تواند به کاهش پارتی‌بازی کمک کند.

ترویج شفافیت در فرآیندهای تصمیم‌گیری و ارتقا و همچنین بررسی و حسابرسی منظم می‌تواند به کاهش تمرکز پارتی‌بازی کمک کند.

۳) ترویج فرهنگ شایسته‌سالاری
تشویق جامعه به ارزش‌گذاری شایستگی‌ها و ایجاد یک فرهنگ سازمانی که تلاش و توانایی را بر روابط شخصی مقدم می‌داند.

تکیه بر مهارت و توانایی به‌عنوان معیارهای اصلی انتخاب و ترفیع افراد می‌تواند جهت سیستم را به سمت عدالت و بهره‌وری سوق دهد.

۴) آگاه‌سازی و آموزش جامعه
آگاهی‌بخشی به مردم درباره زیان‌های پارتی‌بازی و ترویج فرهنگ اخلاقی در نهایت، پارتی‌بازی هرچند ممکن است برای عده‌ای در مدت کوتاه مزایایی به همراه داشته باشد و ابزار مفیدی برای برخی گروه‌ها به نظر برسد، در بلندمدت اثرات مخرب خود را نشان داده و باعث تضعیف کلی ساختارهای اقتصادی و سیاسی می‌شود.